Ч. 172. Середа 22 (9) серпня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за злоленем оплати почтової.

Рекламациі незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациі. — Справа Крети. — З Росиі.

Рада кабінетна у Відни, яка тревала в пятницю від години 2 до 5 по полудни вказує, що предметом нарад пп. Міністрів були важні справи. Як доносять, на дневнім порядку була крім справи угоди з Угорщиною також проґрама праць парляменту в осінній сесиї. Іменно наміряють пп. Міністри торговлі і зелізниць внести важні предложеня, котрих скоре полагоджене було би дуже пожадане.

Ві второк дня 14 с. м. вручили лично королеви Грециї, Юриеви, представителі Анґлиі, Франциї, Італії і Росиі збірну ноту своїх правительств у відповіди на ноту Грециї в справі будучого уложеня відносин на Креті і уступлене кн. Юрия із становища начального комісаря острова. О змісті тої ноти і ході авдиенциї нічого певного доси не звістно. То лише єсть певне, що предложеня опікуючих держав обіймають чотири точки, а іменно: 1) Утворене народної міліциї, відкликане італіяньских офіцирів і заступлене їх грецкими під услівєм, що будуть виключені із звязи грецкої армії; 2) відкликане чужих войск з хвилею, коли на острові запанує спокій і безпечність населеня магомеданьского буде запевнена; 3) піддане фінансів острова під контролю міжнародної комісиі скарбової в Атенах; 4) признане права контролі над актами адміністрацийними міністрів і дорадників начального комісаря Крети консулям опікунчих держав.

Грециа у відповіди на ті предложеня піднесла перед усім, що магомедани становлять серед населеня острова ледве 10 процент, а й они признають ся до грецкої народности, так що не треба побоювати ся віроісповідних заколотів, подібно як в Тесалії, де магомедани жиють в цілковитій згоді разом з християнами. Дальше піднесено в тій ноті, що предложеня держав не лише стремлять до відложеня забору Крети Грециєю в необмежену будучність, але крім того обиджують в дуже діймаючий спосіб народні чувства Кретийців. Нота признає, що ні Грециа ні тим менше Крета не могли би ставити опору волі держав. Але так само в Грециї як і на острові уважано би вже й то за доказ великої прихильности, коли би грецким офіцирам, що вступають до жандармериї на Креті вільно було мимо того належати дальше до грецкої армії; не бачать також Кретийці причини, длячого мали би їх фінанси підпадати під чужу контролю, а уважають просто пониженєм, аби їх міністри стояли під контролею консилів держав. Вкінци бажають Кретийці, аби коли вже уступлене кн. Юрия стало неминучим, вибір его наслідника полишено королеви Грециї. Отже на то послідне бажане, як зачувати в дипльоматичних кругах, не зголять ся держави ніяким способом, а що більше, не признають навіть зборам народним права робити які небудь внесеня в тій справі. Однако що-до прочих точок держави раді би о скілько можна увзглядннти бажаня Кретийців і імовірно що предложена державами дня 14 с. м. нота містить докази тої уступчивости. В одній лише постанові воля держав не дасть ся нічим угнути: забір Крети Грециєю мусить відпасти з проґрами і держави не допустять ні до чого, що виглядало би на приготоване до забору. До того приневолює держави взгляд на мир в Европі, що також Грециа повинна признати у власнім інтересї. В послідних чейже часах пересьвідчили ся Греки дуже добре о непримиримій ненависти до них на балканьскім півострові. Початок дали Румуни, а тепер Болгари присягли загладу Грекам. Легко догадати ся, що сталось би, коли би в хвили такого роз'яреня дала Европа свій дозвіл на забір Крети. Греки самі відчувають, що тоді Болгари люто пімстились би на грецкім населеню Македонії. Держави отже держать ся поки що погляду, що найменша зміна в нинішнім ста-

---

Фотель пана Ротшильда.

(З французкого — Альберика Секонда).

Був раз молодий маляр мазвищем Арнольд Реймон, а що не мав средств до житя, уділяв науки рисунків, аби заробити на удержане. В той спосіб дістав ся він до дому пана Жуберта, богатого париского горожанина. Панна Франсина, его дочка, стала учиницею Арнольда і вскорі сподобала собі его, а й учитель залюбив ся в своїй учениці. Але пан Жубер замітив їх взаімну любов і сказав до молодого артиста:

— Пане, ви не будете ніколи моїм зятем, тому прошу вас не відвідувати більше мого дому.

Арнольд потішав ся, навідуючись часто до опери, де мав вільний вступ. Тут думав він о своїй Франсині. В той спосіб щадив на сьвітлі і паливі, так що его малі доходи не зазнавали ніякої шкоди.

Арнольд вибрав за місце свого звичайного перебуваня ліву сторону орхестри; тут він все ставав. Між замкненими сидженями, які стоять по лівій стороні, єсть одно впадаюче в очи, бо его незвичайна форма ріжнить ся від правильної одностайности прочих сиджень. То не так сиджене як радше широкий фотел, вигідно і мягко вибитий. Навіть „Вільгельм Тель“ видав би ся лїпше, коли би прислухувати ся опері з того знаменитого місця, яке належить до пана Ротшильда; а що славний банкир не має цілком тих самих причин, що наш герой, аби ходити до опери, то дуже часто лучає ся, що его фотель стоїть порожний. Тоді належить він до першого, котрий тут усяде, а що до того ніхто не мав більших прав як Арнольд Реймон, котрий приходив до театру з засьвічуванем ґазу, а виходив з него разом з послідним сторожем.

Одного вечера поховзнув ся Арнольд на хіднику улиці Ле Пелетіє і упав на брук. Вернувши домів, замітив з жалем, що той незручний упадок незвичайно пошкодив его чорному одіню. Ох, то мусїла бути страшна ніч для него і я не сумніваю ся, що Арнолд супротив ушкодженя своєї одежи віддавав ся як найсумнійшим гадкам.

На другий день рано налякало его сильне дзвонене. Арнольд напів заспаний отворив машинально двері і станув мов вкопаний, коли пізнав в так вчаснім гости одного із своїх кравців, творця сурдута і штанів, яких останки висїли в куті малярскої робітнї.

— Маєш! — подумав Арнольд — тепер буду мусїв яких десять мінут слухати погроз і лайки!

І сумний вернув знов до ліжка, де стогнучи простягнув ся. Але кравець держав капелюх в руці і усьміхав ся.

— Боже! — сказав по хвили мовчаня. — Виглядаєте мені дуже сумні, пане Реймон, гніваєте ся, що я перервав ваш сон; але то й ваша вина. Не приходите вже до мене: можна би гадати, що маєте намір позбавити мене цілком свого довіря.

Арнольд слухав і нічого не розумів.

— Недавно — говорив дальше кравець, що належав до більше осьвічених — бачив я вас в опері і здивував ся, як мало звертаєте ви уваги на своє одіне. О, пане Реймон, так не можна робити, артист, як ви, мусить прилично представляти ся. Ось тут маю кілька знаменитих пробок... Хочу, аби ви за вісім днів стали взірцем моди.

Непевний, чи може случайно то не сон, замовив Арнольд шість пар штанів, дві намітки, три одіня і як найбільше число камізольок.

— А правда — спитав кравець відходячи — ходите часто до опери, пане Реймон?

— Кождого вечера.

— Сідаєте частійше коло орхестри, на ліво в замкненім фотели, там де я вас бачив передвчера?

— Ніколи не сідаю в иншім місці.

Кравець не питав дальше. Поклонив ся з почестию і ще раз попросив, аби на него не забував.

За вісім днів ходив Арнольд по бульварах, а відтак явив ся в опері в незвичайно елеґантних і модних одінях.

Его господар, що мав четверту часть льожи, взяв его одної неділї, стрітивши его в кульоарах, призно попід рамя, перейшов ся з ним остентацийно три чотири рази по фоає і коли его льокатор почав оправдувати ся з причини залягаючого найму, чим скорше перебив єму.

— Ані слова о тім — сказав живо — инакше буду гнівати ся. Мій дім стоїть для вас отвором, так само як моє серце; хочете

нї посїданя могла би стати приводом до необчислимої катастрофи.

З огляду на те, що в російскім кабінетї обсаджені вже всї міністерияльні теки, рада міністрів має приступити безпроволочно до здійстненя реформ. В тих днях має бути утворений цїлий ряд комісий: в справі знесеня кари смерти, в аґрарній справі, в жидівскій справі, вкінци в справі амнестиї. Крім того розпічне напово свою діяльність комисия в справі скріпленої охорони під предсїдательством ґр. Ігнатієва. До комісиї в справі знесеня кари смерти будуть покликані ті самі члени державної ради, котрі були вибрані недавно на загальнім засїданю ради; проводити буде Сабуров. Комісиї будуть працювати після проґрам уложених в раді міністрів. Крім того в державній раді буде утворена окрема комісия для перегляду всїх часових приписів, виданих за правительства Віттого. До тої комісиї рішено мабуть запросити кількох суспільних діячів.

Управитель міністерства рільництва кн. Васильчиков заявив в розмові з представителем петербурскої телеґрафічної аґенциї таке; формальне полагоджене аґрарних справ не може бути довершене в короткім часї. Передусім треба поправити долю всїх тих, котрі при знесеню кріпацтва дістали дуже дрібні ґрунти. Хоч в аґрарних забуренях брали участь і селяни, посїдаючі подостатком землї, то без сумніву властивої причини руху треба глядати серед селян, що мають мало землї. Правительство зробить все, щоби долю тих малоземельних облекшити. Доходи з правительственних дібр і з тих, що їх правительство закупить, будуть ужиті на утворене фонду на ту цїль. Приватні особи жертвують тепер так богато посїлостий на продаж, що селяньский банк не в силї перевести всїх закупів. Зле роблять ті, що в теперішній хвили випродують свої землї. Через поправу долї хлопів можна би справі відняти її острий характер. Не нарушуючи засади приватної власности, можна буде видати ріжні зарядженя, особливо утворити самостійні селяньскі посїлости. Мусить бути також управильнена і від основ зреформована справа еміґрациї. Мирове полагаджене аграрної справи залежить також від кредиту. Приймати за засаду примусове вивлащене, то велика похибка. В Росиї нема загального убожества, лише его поодинокі случаї, котрим буде можна порадити при помочи окремих комісий. Проєкт добровільних умов між селянами, посїдаючими землю, та полагодженя справи в дорозї рад уважає міністер невистарчаючим.

спровадити ся на перший поверх? Скажіть лиш слово, а коли може потребуєте трохи гроша, не уймайте ся: моя мошонка все на ваші услуги. Віддасте менї пізнїйше всьо нараз! У чоловіка, котрий в товариских кругах займає таке становище, не буде нїхто бояти ся о свої гроші. Але, простїть, мушу вас лишити, зачав ся саме третий акт „Роберта“, а я хотів би почути дует.

* * *

Арнольд проживав мов в снї, як пробудивший ся вівчар в „Тисячи і однїй ночи“. Єго найнетерпеливійші вірителї показували ся незвичайно вічливими; дозорець дому говорив до него з почитанем і приступав з шапкою в руках.

Незвичайний случай збільшив его зачуданє. Пан Жубер, батько Франсини, прислав ему одного дня письмо, що его дочка не робить нїяких поступів в науцї рисунків від часу, як він перестав її учити. В наслїдок того просить він Арнольда, аби знов обняв науку рисунків у дочки і при тім додав оправданє за кілька слів, які був свого часу висказав в хвили легкодушної нерозваги.

Кілька тижднів пізнїйше написав Арнольд таке письмо до одного з своїх приятелїв, котрий дав менї его відчитати.

(Конець буде.)

Новинки.

Львів, дня 21-го серпня 1906.

— **Дрібні вісти.** Є. В. Цїсар надав Андрієви Матіюсови двірникови в Ростоках на Буковинї срібний хрест заслуги з короною. — Вежа на костелї в Ченстохові, що тому 6 лїт згоріла, вже відбудована. Дня 15 с. м. відбуло ся її посьвяченє. — В Християнії ходить чутка, що сегорічна мирова нагорода Нобля припаде президентови Сполучених Держав Рузвельтови за его почин до мира в Порсмес та за дипльоматичне становище, яке заняли Спол. Держави на конференциї в Альжесірас. Признанє нагород наступить в грудни. — На виставу худоби в Букарештї, яка розпічне ся між 10 а 15 жовтнем і буде тревати 5 днів повезуть з Буковини около 50 коний і 60—80 штук рогатої худоби. — Дня 9 с. м. умерло в Раранчи на Буковинї 2 дїтий Костина Мельничука в віцї 7 і 8 лїт, які наїли ся утрійних грибів. — В Шипинцях вимерла від 9—12 с. м. в наслїдок затроєня грибами цїла родина господаря Йосифа Луцяка, зложена із его жінки, матери і 2 дїтий. Останний умер по тяжких муках сам господар.

— **Послїдний репертуар руского театру** в Підволочисках (Саля огневої сторожи. — Початок о 8 вечером. Абонамент на 6 вистав під ряд 10 К. — Білєти продає зелїзнича реставрация): В четвер дня 23 серпня бенефіс театральної дружини: — в суботу 25 с. м. другий раз: „Галька“, опера в 4 діях Монюшка; — цїни місць звичайні: в недїлю дня 26 с. м. послїдна працїльна вистава „Мартин Боруля“, комедия Карпенка-Карого. — Дня 27 с. м. переїздить театр до Бережан.

— **Грім в церкві.** З Бжеска доносять, що в недїлю в часї вечірнї в Щепанові ударив грім в тамошний костел, не зробивши великої шкоди. Орґанїстови, що грав тоді на органах, грім зірвав клявятуру. В костелї настав великий переполох, бо кілька осіб потерпіло незначні пораженя.

— **Зловленє арештанта.** З Ярослава доносять, що тамошна жандармерия зловила онгди укриваючого ся в поли арештанта, що утїк був з вязницї в Арадї, на Угорщинї, Данька Дубляну. Дубляну ще перед роком утїк з вязницї.

— **Скажений пес** покусав онгди в Тернополи при ул. Львівскій Анну Іванич і двоє дїтий Михайла Гучика. Покалїчених віддано під опіку лїкаря, а пса убито.

— **Четверо людий утонуло** в часї переправи човном через Днїстер в Київци, жидачівского повіта. До човна сїло крім перевізника Данила Шеремети, ще 10 осіб і тому в наслїдок переповненя човно перевернуло ся і в 11 людий, лиш семеро вихатували ся.

— **Помер** о. Теодор Карпяк, парох Белза, вислужений декан устрицкий, дня 19 с. м., в 60 роцї житя, а 31-ім сьвященьства. Покійний задля своєї честноти і товариских прикмет тїшив ся загальним поважанем.

— **Цїле море чорнила,** справедливе „чорне море“ закупила сими днями париска комуна для громадских шкіл народних в Парижи. Один з тамошних промисловцїв доставив місту 70.000 лїтрів чорнила до писаня за 8000 франків. Отсе „чорне море“ мають париські школярі висушити до року, а коли їм того буде за мало, то вже мусять собі докупити. До 387 париских шкіл громадских ходить кругло 160.000 дїтий, отже на кожду дитину припаде трохи менше як пів лїтра чорнила. То не дуже богато, коли зважити, кілько то води налива фабрикант до чорнила, котра відтак в протягу року випаровує і кілько то чорнила потреба дїтям не лиш до самого писаня але й до мазаня, а ще більше до розливаня.

— **На сонци** дають ся тепер помітити величезні пятна, котрих розміри много разів більші від проміру землї. Ті пятна находять ся близько західного берега сонця. Одно з них безнастанно зміняє свої форми, що астрономи вяжуть з насильними ерупциями в сонїчній атмосфері і в самім сонци. Не відомо, чи численні сегорічні бурі і високе напружене електричности не стоїть також в звязи з тими змінами на сонци. Всеж таки здає ся, що є якась звязь між погодою а згаданими пятнами, тому астрономи передсказують на найблизші днї суху, теплу і дуже приємну погоду.

— **Ткацка школа для дївчат.** П. Февронія Велегорска, учит. в Радівцях, на Буковинї, отвирає в Радівцях дня 5 вересня с. р. субвенцїоновану краєм приватну школу, яка має на цїли вибразоване дївчат в ткацкім домашнім промислї. В тій ткацкій школї будуть відбувати ся що року два курси, які будуть тревати по пять місяців. Науку уділює ся безплатно. Дївчата, що хотять брати уділ в тім курсї, мають в справі приєму звертати ся прямо до п. Февронїї Велегорскої, учительки в Радівцях (Woitinellerstrasse ч. 60).

— **Борба з божевільним.** Жителї одної з каменниць у Відни на передмістю Найбав, були минувшої суботи сьвідками рідкої сцени — борби з божевільним. Якийсь 29 лїтний касиєр, що відбирав рати для купців, Антін Дірш, котрий вже від довшого часу був без посади і в послїдних часах показував вже слїди божевільности, зійшов нараз таки зовсїм з розуму. Він вхопив набитий револьвер і змірив ся ним до господинї Берти Полляк, від котрої віднаймав комнату. Господиня втекла щасливо а мешкаючий також у неї технік Корбер замкнув чим скорше двері на ключ. Зараз по тім роздали ся два вистріли, але кулї застрягли в вдерах. В каменици заворушило ся; дали знати на полїцию, а звідтам вислано зараз кількох полїциянів, а рівночасно завізвано й дві сторожі пожарні, щоби помогли небезпечно божевільного в якийсь спосіб зловити. Сотки людий обступили каменицю і придивляли ся, як сторожа пожарна забирала ся до борби з божевільним. Аж на третий поверх, де мешкав Дірш, витягнули вужі від сикавок а відтак почали пускати на божевільного з двох боків струї води, котрі его за хвилю так приголомшили, що пожарники могли вже безпечнїйше приступити до него; они накинули грубі коци на него, розброїли его, завинули его відтак в тоті коци, звязали і так відставили до дому божевільних. — Гірше закінчила ся борба з божевільним жандармом Кіш Ковачем на угорскій пустї (степі) Людаш коло Марія-Терезіопель, про котрого ми свого часу вже коротко доносили. Ковач був спокійним і загально поважаним чоловіком аж в ночи з недїлї дня 12-го с. м. убрав ся як до служби взяв карабін і 120 острих патронів і вийшов на улицю та почав стріляти в кождого, кого лиш побачив. Перших застрілив орґанїста Єга і господарів Сліта і Єная, котрі вертали домів з громадскої гостинници. Перший впав відразу неживий а оба другі померли пізнїйше. На гук вистрілів повибігали люди на улицю а Ковач почав до них стріляти і зранив кілька. Відтак зайшов до якоїсь жінки, що мешкала сама одна та попросив єї, щоби дала ему води напити ся; она дала а він каже: Тепер дістанете заплату — змірив ся до жінки і застрілив єї на місци. Тимчасом дали знати до міста і звідтам сейчас вислали патрулю за Ковачем. Заким ще патруля надійшла, Ковач був щез; пішов по инших селах і там так само стріляв людий. Всюди куди переходив, лишив слїди по собі: або зранених людий або застрілені пси й коти або бодай продіравлені від куль двері. Наконець здогонила его досьвіта патруля за селом Кіралї-Гальма, де він сховав ся за стирту соломи і приготовив ся до стріляня. Командант патрулї Мольнар завізвав его, щоби він піддав ся, але Ковач у відповідь на то почав стріляти. Тодї й патруля стрілила до Ковача та убила его на місци. Показало ся опісля, що Ковач застрілив відразу на смерть 4 людий а 17 зранив більше або менше тяжко; з ранених померли вже два. Між тяжко раненими єсть також Михайло Вар'я — батько комісаря Вар'ї в міністерстві просьвіти.

— Землетрясенє в Чілє. О скілько доси наспіли вісти, то можна сказати, що послїдне землетрясенє обняло цїле Чілє а дало ся також почути в Болївії і Бразилїї. Після вістий, які наспіли з полудневої части краю, всї потрясеня дали ся чути в провінциї Талька. Шкоди однак незначні. Найсильнїйше дало ся землетрясенє почути крім з Вальпараізо і Сантіяґо ще й в місцевостях: Льос Андес, Льокале, Сан Феліпе, Мелюн, Тейо Ляй-Ляй і кількох инших; всї тотї місцевости завалили ся. В Лїмаш згинуло 130 а в Пільота 30 людий. Припускають, що поза Вальпараізом згинуло около 1000 людий від землетрясеня.

У Вальпараізо настає вже спокій. Огонь серед розвалин угашено а перетуженї люди зачинають вже вертати і відшукують свої розвалені доми. О нуждї й голодї нема й бесїди, бо поживи єсть подосатком. Власти й заможнїйші люди дають поміч своїм і чужим. З приватних вістий зачувати, що у Вальпараізо усунула ся значно тота часть міста, що була положена над самим морем; там цїлї доми пішли під воду. Потвердженя сеї вісти однак поки що нема.

В доповненю вчерашної звістки про місто Вальпараізо подаємо ще: Місто лежить під горами високими на 520 метрів і єсть укріплене кількома фортами. Оно складає ся з двох головних частий з Пуерто (пристань) і з Альмендраль, части положеної зовсїм на рівнинї, з широкими і рівними улицями. Вальпараізо має хороші публичні будинки, природописний музей, школу для морскої плавби, духовну семінарию і кілька шкіл публичних і приватних. Що значить Вальпараізо для промислу і торговлї, можна зміркувати із слідуючого: Місто має 417 фабрик і варстатів, в котрих в 1895 р. перероблено з 20 міліонів пезетів сирого материялу. В тих фабриках працювало 2606 робітників з 2203 робочими машинами і 162 паровими моторами, що представляли силу 1760 коний. З Вальпараізо вивозять головно: салїтру, пшеницю, мідь, вовну, шкіри і ґвано. Австро-Угорщина веде значну торговлю з Чілєм а вся торговля іде через Вальпараізо. Найбільше привозять з Чілє салїтри. В 1905 р. привезено до нас 620.000 сотнарів салїтри за 15,507.000 корон.

Телєґрами.

Васильків (ґуб. київска) 21 серпня. (П. Аґ.). На основі ухвали 400 рабінів наложено нинї на жидівске населенє Росиї одноднєвний піст для умоленя, щоби в будучности не було вже погромів.

Петербург 21 серпня. До „Нов. Врем." доносять з Москви, що тепер відбувають ся там наради центрального комітету партиї „кадетів" при участи делєґатів комітетів ґубернїяльних і міских в справі скликаня представителїв партиї. Висліди нарад держать в тайнї.

Гумань 21 серпня. На стациї в Гуманю арештовано бувшого посла Френкля.

Петербург 21 серпня. Директор департаменту полициї, Лопухін, покидає зовсїм службу. Після чутки вступить він до корпорациї присяжних адвокатів.

Париж 21 серпня. Дневник урядовий оголошує першу часть спису церковних маєтностий, котрі будуть видані громадам віроісповідним, именно же громадам протестантским і жидівским. Жиди утворили доси в департаментї Воґ одну громаду віроісповідну.

Париж 21 серпня. (А. Гаваса). З Вальпараізо доносять: Сотки трупів лежать непохоронені. Число убитих виносить 1500. Около 3000 осіб, о котрих думали, що они згинули, вiратувало ся. Загальну шкоду оцїняють на 5 міліонів фунтів штерлїнґів.

Марсилїя 21 серпня. Арештований тут під закидом участи в анархістичнім заговорі італїяньский швець Джуліо Франчіско не хоче дати ніяких пояснень. Полиция здогадує ся, що приготовлювано замах на італїяньского короля а не на президента Фалїєре.

Одеса 21 серпня. Намірений в Жмеринцї з'їзд учителїв народних не відбуде ся, бо жандармерия тому спротивила ся. — До канцеляриї судиї слїдчого для справ важних прислав анархіст Николяєв, котрому удало ся втечи, лист з погрозами.

НАДІСЛАНЕ.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачова
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі инші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).